

E 15, 16. 4. 2013,
s. 22-23

Arnošt Goldflam sází n a nadsázku a vychází mu to

DIVADELNÍ RECENZE

Ladislav Vrchovský | Ostrava

Hru Arnošta Goldflama *Ženy a panenky* v režii Viktorie Čermákové uvedla ostravská Komorní scéna Aréna. Inscenace je ze všeho nejvíce nářkem nad životním údělem ženy. Příznačné je zde motto vévodčí programu k inscenaci: Jak by to bylo krásné stát se jednou paní vlastního těla a dělat jen to, co se zachce.

Na scéně se postupně představí čtyři generace žen. Sedmileté děvčátko hrající si s panenkami, starší pubertální sestra s drsným až vulgárním slovníkem, dále matka obou děvčat a chvíli poté i jejich babička a také prababička. Šestou postavou na jevišti je pak už jenom oživlá panenka v životní velikosti stylizovaná jako barbína.

Arnošt Goldflam se prostřednictvím svého textu dívá na život ženy s cynickou ironií a groteskní nadsázkou. Režisérka Viktorie Čermáková jde autorovu vidění vstříc stylizací hereckého projevu, v níž jednotlivé herečky z valné části připomínají spíše loutky než

živoucí lidi. Tento záměr ještě navíc umocňuje scénografka Jana Preková, která představitelky jednotlivých rolí oblékla do pestře barevných panoptikálních kostýmů s využitím výrazného líčení a třpytivých velkých paruk. Hudba Jana Kučery čerpá ze současných

hudebních směrů od rocku po hip hop.

Mezi postavami je nejvýraznější holčička hrající si s panenkami v podání Terezy Dočkalové. Nieméně všechny ostatní účinkující podávají výkony patřící mezi to nejlepší z letošní sezony.

Zralé ženy v publiku zajisté uvldí v postavách samy sebe. Dospívající dívky mohou být varovány před tím, co je může v životě potkat, pokud se všem na scéně zobrazeným nebezpečím včas nepostaví.

Autor je spolupracovníkem redakce

Arnošt Goldflam: *Ženy a panenky*

Komorní scéna Aréna

Režie: Viktorie Čermáková

Hrají: Tereza Dočkalová, Zuzana Truplová, Petra Kocmanová

Premiéra: 6. dubna

Hodnocení: 90 %

Foto: Komorní scéna Aréna

Kde Powers v roce 2011 skončil, navazuje zcela organicky letos díky *Wondrous Bughouse*, desce ještě ambicioznější a propracovanější.

Již obal alba a první tóny ale pozornému posluchači napovědí, že Powers přece jen neusnul na vavřínech a novinka je o poznání jiná. Hlavní změnou je dodání velké dávky psychedelie a disharmonii, které stále velmi působivé melodie často nabourávají. Po úvodní předehře ale přichází doslova hymna *Mute*, která znovu představuje Powersův typický rukopis. Krásné melodické klenutí, jednoduchý rytmus, příjemný vokál, zdánlivě stokrát obehraná „písnička“. Ale díky Powersovým skladatelským a producentským schopnostem

Youth Lagoon: *Wondrous Bughouse*

Vydavatel:

Fat Possum Records, 2013

Hodnocení: 80 %

sympatického zadrnutí. Při vrcholných chvílích skladeb, jako je *Third Dystopia*, mu ale podobné přehmaty člověk odpustí strašně rád. A už jen za složení *Raspberry Cane* by Powers zasloužil všechny ceny, které se v populární hudbě udílejí. Navíc celá nahrávka zraje jako víno a s každým poslechem je chutnější a působivější.